

NIHÂVEND İLÂHÎ

DEVİR-İ HİNDÎ

KEN'ÂN RIFÂÎ

Â. DE MİN Â. DEM Lİ Ğİ İR . . . FÂN İ. LE.

DİR CÂN. . . İ. LE . . DİR

SAN MA Kİ ŞÖH. RET İ LE . . DİR SER. VE TÜ. SÂ.
MAZ. HA. RI Â. . DÂB. O. LAN. EL. . BET . . U LU. . SÜB.

MÂN İ LE. DİR
HÂN İ LE. DİR "SON"

ÂH HUL Kİ HA SEN. HÜS. Nİ A. . MEL

NÜ. RU DUR ÂL LAH YO. LU. NUN

ÂDEMİN ADEMLİĞİ İRFÂN İLEDİR, CÂN İLEDİR
SANMA Kİ ŞÖHRETİLEDİR SERVET Ü SÂMÂN İLEDİR
HULK-İ HASEN, HÜSN-İ AMEL NÛRUDUR ALLAH YOLUNUN
MAZHAR-İ ÂDÂB OLAN ELBET ULU SÜBHÂN İLEDİR

KİYMETİ İNSÂN OLANIN GÖRGÜSÜDÜR HİMMETİDİR
MÂRİFET-İ NEFSİ ONUN VÂCİBE-İ ZİMMETİDİR
GÖZ BİBİ GÖR ÂLEMİ ÂDEM ONA BİR GÖZBEBEĞİ
HER NE Kİ MEVCÛD İSE ÂLEMDE ONUN Nİ'METİDİR

(G: Kendisi'nin)